

Motion till riksdagen 2009/10:Fö266

av **Fredrik Lundh m.fl. (s)**

Försvaret

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om det svenska försvarets uppgift och om militär alliansfrihet.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om den allmänna värnplikten.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om subarktisk förmåga hos det svenska försvaret.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om utbildning av soldater till det svenska försvaret.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Garnison Nord.

Motivering

Det svenska försvaret måste bygga på fortsatt militär alliansfrihet. Detta har sedan länge varit utgångspunkten för svensk säkerhets- och försvarspolitik och ska så vara även i fortsättningen.

Det svenska försvaret ska användas för att försvara Sverige. De internationella insatserna måste bygga på att vi först har klarat den uppgiften. Sverige kan och ska delta i internationella insatser, men att bygga ett försvar på att vi försvarar Sverige bäst genom att delta i internationella insatser är inte den inriktning av försvaret som bäst gagnar Sverige.

Det svenska försvaret ska också bygga på den allmänna värnplikten. En yrkesarmé är helt fel väg att gå. Den folkliga förankringen av Sveriges försvar bygger på den allmänna värnplikten, och det får vi aldrig förringa eller dagtunga med. Värnplikten ska gälla lika för kvinnor och män. Dessutom gör den allmänna värnplikten att vi kan försörja de nationella skyddsstyrkorna med väl utbildad personal. Det är också en mycket viktig faktor som bidrar till den folkliga förankringen.

Fel! Okänt namn på

De regementen som är placerade i norra Sverige samlar inte mindre än 1 158 yrkesofficerare, 1 002 värnpliktiga, 1 057 civilanställda och 1 499 reservofficerare. Lägg då även till att verksamheten berör många människor och näringsliv i regionen, vilket bidrar till regionens utveckling.

Det svenska försvaret måste inneha subarktisk förmåga, dvs. svenska soldater ska kunna verka i extremt vinterklimat. Vidare har Norrbotten – och då främst Arvidsjaur – unika förutsättningar för övning i miljöer med bristande infrastruktur, påfrestande klimat och ödemark. Det borde ligga helt i linje med de förutsättningar som svenska soldater på internationellt uppdrag många gånger möter. Det är bra att denna verksamhet föreslås permanentas och det är viktigt att direktiven och förutsättningarna för att fortsätta utveckla denna verksamhet är tydliga. Det är av yttersta vikt att fasta förband finns stationerade på plats för att kvalitet och långsiktighet ska kunna garanteras.

Till detta ska läggas de utomordentliga förutsättningar som finns i Norrbotten för samövning mellan de olika försvarsgrenarna. Garnison Nord är i detta sammanhang ett klart föredöme för hela det svenska försvaret. Det är möjligt för övriga förband att på samma sätt samordna ledning och förbandsstaber till fungerande garnisoner.

I detta sammanhang vill vi också framhålla Vidsel och den verksamhet som bedrivs där. Det är ett utmärkt övningsområde med vidsträckt flygmöjligheter som vi inte hittar någon annanstans i Europa. Dessa möjligheter måste tas till vara bl.a. genom att Sverige erbjuder andra länders förband möjligheter till övning och samövning.

Att det svenska försvaret enbart skulle utbilda sina soldater i närheten av de svenska storstäderna måste avvisas. I stället borde de svenska soldaterna utbildas runtom i landet både för att bättre klara den folkliga förankringen och för att på det sättet visa en närvaro som är viktig. Politiken måste ta kommandot över försvaret och det inte bara är förbandens ortsplacering som är en politisk fråga utan också dess förmåga och innehåll. Mot bakgrund av regeringens förda försvarspolitik så hotas nu F21:s verksamhet att urholkas och över 200 officerare och civilanställda riskerar att mista sina jobb samtidigt som flygvapnet tappar sin förmåga, något man aldrig kommer att kunna återta.

Stockholm den 25 september 2009

Fredrik Lundh (s)

Leif Pettersson (s)

Maria Stenberg (s)